

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De S. Victore Cenomane[n]si Episcopo & confessore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

SEPTEMBER.

DE S. VICTORE CENOMANENS
SI EPISCOPO ET CONFESSORE, VT
HABETVR CAP. LV. GREGORII TVRO.

nensis de gloria Confessorum.

VICTORIVS Cenomanorū Episcopus, magnis se vir. i. Septem:
tutibus s̄epiūs declarauit. Nam fertur quadam vice, dū ci-
uitas ipsa cremaretur incendio, & validis globis flammæ
huc illucque impellente vento propellerentur, hic qua-
si p̄stor bonus, non perferens ecclesiasticas caulas ab insi-
dijs satanæ deuastari, obuiām se turbini obtulit eleuataque
manu factō signo Crucis econtrā, ilic̄ omne cessauit incē-
dium. Liberataque ciuitas gratias pastori retulit, eō quod
non permisit res suas ab imminentī igne vastari. Ad hu-
ius quoque sepulcrum s̄epiūs infirmi sanantur.

ITEM BEATI PETRI DAMIANI SERMO, HA-
BITVS IN FESTIVITATE SANCTI VICTORIS, VT
habetur octavo Tomo Aloysij. Verū vtrūm hic S. Victor sit, cuius
ipse mentionem facit, vel alius, compertum non habeo.

IC ille magnus prōudentia oculus dulciori verbere carnē cat- l. Septem.
naliter ambulantem afflixit, & confixit timore suo. Qui enim pa-
tientiam Dei, p̄cenam inferni, gloriā regni, animo irreuerenti &
infrunito cōtempseram, paratus sum, & non sum turbatus, vt cu- psal. 113.
stodiā mandata Domini. Intus erat, vrens conscientia multis ob-
soluta criminibus, & artificio velamine detestandū silentium
diligens, plus elegerat mori, quam loqui, perire, quam redire. Sic
obdurationis lus legibus presi, oculos suos statuerat declinare in terram. Sed ille,
qui non dormit, neque dormitat, pauperis animæ recordatus, aggressus est flagellis
vincere, quam vincere beneficijs non valebat. Adeſt illa maxima febris, quam acu-
tam Physici nomināt, & membris omnibus profusus supersufsa, miserabili corpo-
re infedit. Exaggeratur calor, & in ip̄am animę sedem ignis furiosus irrumpit, lam
flam̄is ultricibus peccantis substantia conflagratur, & aeternaliū sentit praludia
tormētorum. Intelligens igitur, quia horrendū est incidere in manus Dei viuentis,
multiplicatatem facinorum meorum recolligo, confessus illi, quem electio patrē
amicitia fidelē, familiaritas consortem effecit. Vtrū taliter respondit, qualiter
ego clamauerim, eius discretioni censui relinquendum. In proposito meo est, &
praterita mea plangere, & cauere futura. Doner ille perseverantiam, qui negligē-
tiam excitat. In ipsius misericordia, non in iustitia sua confidit seruus suus, vt me
mor sit mandatorū ipsius, non solū ad scribendum, sed ad faciendum ea. Hæc er-
gò causa fuit operis interrupti. Hæc rata taciturnitatis occasio. Nunc igitur scribe-
mus tantò latiū, quantò securiū, cùm summum periculum sit docere, nec facere:
nec cattendatur hic stylī lenocinantis excurſus, cùm veræ religionis sit, euentilatis
caruissē sermonibus, nec verborum gloriam redolere.

Heb. 10.
En habes
hic cōfes-
sionem fa-
cramenta-
lēm factā
sacerdoti.

Docere.
nec facere,
summū pe-
riculuū est.

S. Victor
miraculis
clarus
Apoc. 2.

Ad manum est patris nostri Victoris solennitas, ad cuius sacratissimum corpus, si
vera est antiquitatis fides, quotidie residemus. Hic est vir, qui in virtute Domini vir
tutum signis & mirabilibus gloriosus effulgit, Apostolis & apostolicis viris miracu-
lorum gloria comparandus. Quę & quanta sint, & quanta sublimitate fulgentia, li-
bellus de vita & ortu eius latiū exaratus sufficit indicare. Huic significanter affi-
gnari potest illud, quod in illa solenni visione Angelo Ephesi Ecclesia scribitur:
Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. Ipse etenim no-